KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 21.12.2005
KOM(2005) 671 končno

2005/0278 (CNS)
2005/0279 (CNS)

Predlog za

UREDBA SVETA

o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov

Predlog za

UREDBA SVETA

o spremembi Uredbe (EGS) št. 2092/91 o ekološki pridelavi kmetijskih proizvodov in označevanju tovrstno pridelanih kmetijskih proizvodov in živil

(predložene s strani Komisije)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

POLITIČNI OKVIR

Ekološka pridelava

1. Leta 1991 je Svet z Uredbo (EGS) št. 2092/91 ustvaril prvi okvir Skupnosti za ekološko kmetovanje in pridelavo hrane. Več kot desetletje kasneje in po močnem razvoju ekološkega kmetovanja Komisija zdaj začenja postopek pregledovanja tega okvira na podlagi pridobljenih izkušenj.

2. Ekološka pridelava je doživela precejšnjo rast, odkar je bila sprejeta Uredba leta 1991, prispevek sektorja ekološkega kmetovanja v večini držav članic pa še vedno raste. Po najnovejših statističnih podatkih je 149 000 kmetijskih gospodarstev priznanih za ekološka ali v postopku prehoda na ekološko pridelavo. Leta 2003 so ta kmetijska gospodarstva predstavljala 1,4 % vseh kmetijskih gospodarstev v 25 državah članicah. Območje, ki ga pokrivajo potrjene ekološke kmetije in kmetije v prehodu na ekološko kmetijstvo, je leta 2003 zavzemalo 5,7 milijona hektarjev in predstavljalo 3,6 % kmetijskih zemljišč v uporabi.

3. Leta 2001 je Svet pod švedskim predsedstvom ob upoštevanju tega razvoja in konferenc o ekološki pridelavi hrane in kmetovanju v Avstriji leta 1999 in na Danskem leta 2001 povabil Komisijo, da predloži Evropski akcijski načrt za ekološko pridelavo hrane in kmetovanje (EAP). V akcijskem načrtu naj bi bila oblikovana osnova za razvoj politike v ekološkem sektorju v prihodnjih letih, kar bi ustvarilo splošno strateško vizijo prispevka ekološkega kmetovanja k skupni kmetijski politiki.

4. Pred uvedbo akcijskega načrta so potekala obsežna posvetovanja, vključno s sestanki strokovnih skupin, internetnim posvetovanjem širše javnosti in nazadnje javno obravnavo januarja 2004.

5. Najpomembnejši zaključki teh posvetovanj na zakonodajnem področju so bili, da je potrebno izrecneje določiti načela in cilje ekološkega kmetovanja, da je pomembno zavarovati celovitost nadzornega sistema, da je potrebno premagati neučinkovitost notranjega trga, ki jo povzročajo logotipi in standardi posameznih držav in zasebnikov, da je potrebno dokončati in izboljšati standarde in da je treba določbe glede uvoza narediti učinkovitejše.

6. Komisija je sprejela Sporočilo o EAP junija 2004. V EAP je predlaganih 21 ukrepov, ki naj bi podprli stalni razvoj ekološkega kmetovanja v EU. V sklepih iz oktobra 2004 je Svet povabil Komisijo, da na podlagi oprijemljivih ukrepov stori nadaljnje korake v zvezi z uvedbo EAP, da bi v letu 2005 poenostavili in splošno uskladili ter predložili s tem povezane predloge. Pravzaprav več ukrepov vsebuje uvedbo sprememb Uredbe Sveta (EGS) št. 2092/91 o ekološkem kmetovanju.

7. Predlog upošteva posvetovanje s širšo javnostjo, ki je potekalo pred sprejetjem EAP, in se odziva na sklepe Sveta. Prav tako upošteva naknadne odzive in številne pisne pripombe držav članic ter zainteresiranih strani v zvezi z delovnim dokumentom osebja Komisije z naslovom „Informacije in posvetovanje o ključnih zamislih za prenovo Uredbe Sveta (EGS) št. 2092/91“. Posvetovanje je na temo ekološkega kmetovanja potekalo 26. septembra in 5. oktobra 2005 v okviru sestankov stalnega odbora in svetovalne skupine.

Raziskave

8. V predlogu so pri razvijanju ciljev in načel upoštevani začetni izsledki raziskovalnega projekta „Raziskava v podporo reviziji Uredbe EU o ekološkem kmetovanju[1]“. Ko bo Komisija kasneje naredila osnutek podrobnih izvedbenih pravil, bo upoštevala končne rezultate raziskovalnih projektov „Raziskava v podporo reviziji Uredbe EU o ekološkem kmetovanju“ in „Določanje meril in postopkov za vrednotenje EAP“[2].

Trajnostni razvoj evropskega ribogojstva

9. V zvezi z ribogojstvom predlog dosega enega od ukrepov v Sporočilu Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu iz leta 2002 o trajnostnem razvoju evropskega ribogojstva[3], namreč „usklajevanje pravil o ekološkem ribogojstvu po Uredbi (EGS) št. 2092/91“.

Poenostavitev in boljša ureditev

10. Opredelitev in združitev ciljev, načel in osnovnih pravil označevanja, nadzora, uvoza in pridelave v preprostejši, jasnejši in bolj transparentni Uredbi Sveta pomeni poenostavitev trenutnega pravnega okvira ekološke pridelave. Znatno se tudi zmanjša zahajanje v podrobnosti v Uredbi Sveta in to bo omogočilo še manj podrobnosti glede izvedbenih pravil. Predlog prav tako nadomešča trenutno prakso „zakonodaje z odstopanjem“ s pomočjo transparentnega strogo vodenega mehanizma, ki dovoljuje manj stroga pravila (glej prilagodljivost).

11. Osnovne zahteve opredelitve ekološke pridelave in označevanja ekoloških proizvodov so določene v načelih in pravilih pridelave, ki so oblikovani v tem predlogu. Za izvajanje teh načel bodo potrebna nadaljnja podrobna pravila, za njihovo upravljanje bodo potrebne pogoste odločitve, na primer o odobritvi sestavin in snovi, ki jih je dovoljeno uporabljati v ekoloških proizvodih. Poleg tega je bila v nedavni reformi Skupne kmetijske politike (SKP) v središče pozornosti postavljena pridelava kakovostnih proizvodov, ki varujejo okolje in dobro počutje živali ter se odzivajo na zahteve družbe. Zato je zakonodaja pomemben dejavnik v okviru Skupne kmetijske politike. Prav tako je tesno povezana z razvojem na kmetijskih trgih. Da bi olajšali postopek odločanja ter še bolj povezali kakovost s Skupno kmetijsko politiko in njenimi sistemi upravljanja, mora Upravljalni odbor nadomestiti sedanji „Regulativni odbor“.

12. In končno določbe glede nadzore ostajajo preproste, saj se sklicujejo na skupni okvir Uredbe št. 882/2004 „o uradnem nadzoru krme in živil“[4] (OFFC). V tem besedilu se ohranijo samo določbe, specifične za ekološko kmetovanje. Uporaba pristopa uradnega nadzora krme in živil na podlagi tveganj bo izvajalcem omogočila zmanjšanje upravnega bremena. Po pričakovanjih bo novi pristop omogočil boljšo

---

1 EGS/2092/91 (Ekološko) Revizija SSPE-CT-2004-502397: Raziskava v podporo reviziji Uredbe EU o ekološkem kmetovanju.

2 ORGAP SSPE-CT-2005-006591: Evropski akcijski načrt ekološke pridelave hrane in kmetovanja, Določitev meril in postopkov za vrednotenje Akcijskega načrta EU za ekološko kmetijstvo.

3 Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu „Strategija za trajnostni razvoj evropskega ribogojstva“ KOM(2002) 511 konč.

4 Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali.

usmeritev nadzora na področja, ki predstavljajo največje tveganje. Tako bo tudi omogočeno izvajalcem, ki uporabljajo sistem notranjega nadzora, ki temelji na tveganju, da bodo imeli koristi od tega pristopa.

13. Pričujoč predlog tako prispeva k ukrepom, omenjenim v različnih pobudah Komisije za poenostavitev. Uresničuje prvi ukrep poenostavitve programa za kmetijsko in prehrambeno industrijo iz Sporočila Komisije glede „Izvajanja lizbonskega programa Skupnosti: Strategija za poenostavitev zakonodajnega okolja“[5]. Omenjen je tudi kot s politiko povezan ukrep, in sicer v Sporočilu Komisije o poenostavitvi in boljši ureditvi Skupne kmetijske politike[6].

PREDLOG

Vsebina, področje uporabe in opredelitve

14. Predlog izrecno zajema „ekološko pridelavo“ in ne samo označevanje. Predlog ne zajema priprave in prodaje obrokov končnemu uporabniku za kuhinje za veliko ljudi, kot so npr. restavracije, hoteli, bolnice, menze, bari ali kavarne.

15. Kar zadeva pridelke, zajema predlagano področje uporabe nepredelane kmetijske proizvode ne glede na njihovo končno uporabo; in sicer živali za rejo, nepredelane rastlinske in živalske proizvode ter žive ali nepredelane proizvode iz ribogojstva. Predlaga se, da predelani kmetijski proizvodi spadajo v območje predloga, če so namenjeni za hrano ljudi ali živali; in sicer krma, predelane rastline, proizvodi iz živali in ribogojstva. Predlog predvideva cilje, načela in pravila pridelave za vse proizvode, vključno z ekološkimi vini, proizvodi iz ribogojstva in predelanimi živili. Podrobna pravila za vse proizvode se lahko določijo s komitološkim postopkom. Slednje je še posebej pomembno za sprejemanje podrobnih pravil o ekološki pridelavi vin, saj jo trenutna pravila izključujejo. Pravila pridelave za ribogojstvo bodo določena kasneje.

16. Trenutno ni predvidena nobena razširitev področja uporabe. Ne velja pa za proizvode lova in ribolova divjih živali, saj se ne pridobivajo s kmetovanjem in zato njihova vključitev ne bi bila skladna s predlaganimi cilji in načeli. Področje uporabe se prav tako ne bo razširilo na naslednje proizvode, ki niso zajeti s Prilogo I k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti: to so minerali, vode, neprehrambeni predelani kmetijski proizvodi, kot so tekstil, kozmetika in drugi industrijski proizvodi.

Cilji in načela ekološke pridelave

17. Kot je zapisano v EAP, je za okrepitev Uredbe potrebna primerna opredelitev ciljev in načel. Glede na to so v predlogu izraženi naslednji cilji ekološke pridelave:

– varovanje interesov potrošnikov, zagotavljanje zaupanja potrošnikov in izogibanje zavajajočemu označevanju;

– razvoj ekološke pridelave ob upoštevanju regionalnih razlik v podnebju, kmetijskih pogojih in ob upoštevanju stopnje razvoja ekološkega kmetijstva;

– visoka raven varovanja okolja, biološke raznovrstnosti in naravnih virov;

---

[5] KOM(2005) 535 konč., z dne 25. oktobra 2005.

[6] KOM(2005) 509 konč., z dne 19. oktobra 2005.

– upoštevanje visokih standardov dobrega počutja živali in popolno izpolnjevanje specifičnih potreb živalskih vrst.

18. Kar se tiče temeljnih načel, jih večina že obstaja v trenutnih podrobnih pravilih v Prilogah k Uredbi (EGS) št. 2092/91. Predlog skladno s cilji preoblikuje ta načela v členih.

19. Zaradi ciljev, načel in razumljivosti predlog uvaja v prenovljeni Uredbi osnovna „pravila pridelave“. Ta pravila pridelave določajo parametre podrobnih pravil, ki bodo določena v uredbah Komisije.

Prožnost

20. Predlog skuša ustvariti pogoje, v katerih se bo lahko sektor razvijal in proizvajal na gospodarsko uspešen način, skladno z razvojem pridelave in trga. Zato predlog predvideva določeno prožnost skupaj s strogimi pravili. S to določbo o prožnosti bo državam članicam dovoljeno, da s komitološkim postopkom uporabljajo manj stroga pravila pridelave, s čimer upoštevajo raznolikost lokalnih podnebnih, razvojnih pogojev in posebnih pogojev pridelave. V osnovi zagotavlja pretvorbo trenutne množice odstopanj v splošen, toda strogo reguliran sistem. Toda za razliko od trenutnega sistema so pogoji, področje delovanja in razdelitev pristojnosti med udeležence glede odobritve izjem jasno določeni.

Označevanje

21. Da bi lahko še naprej ščitili izraz „ekološki“, je potrebno vzdrževati trenutna pravila o uporabi besede „ekološki“, sklicevanju nanjo, njene izpeljanke, pomanjševalnice in prevode.

22. Logotip EU mora biti še naprej na vseh proizvodih, ki so skladni z Uredbo, tudi na vseh uvoženih proizvodih. Ob pripravljanju EAP, ki je bil posledica razprav z zainteresiranimi stranmi in državami članicami, je bilo ugotovljeno, da zaenkrat logotip EU ne sme biti obvezen, saj bi ga nekateri lahko razumeli kot pretirano vmešavanje ES v trgovinsko svobodo na drugih področjih. Predlagano pa je bilo, da bi bilo proizvod, pridelan v Skupnosti, v primerih, ko ne nosi logotipa EU, obvezno označiti s standardiziranim besedilom **EU-EKOLOŠKI** na označbi. S tem naj bi učinkovito sporočili vsem udeležencem v proizvodni verigi in potrošniku, da je proizvod skladen z enotnim standardom EU.

23. Da bi ohranili zaupanje potrošnikov, bi bilo treba v ekološkem kmetovanju še naprej prepovedati uporabo gensko spremenjenih organizmov in proizvodov, pridobljenih iz GSO ali z GSO, kot je zapisano v sedanji uredbi. Kljub temu pa v primerih, kadar so bili proizvodi naključno kontaminirani z GSO, sedanja pravila o ekološki pridelavi ne prepovedujejo sočasnega označevanja ekološki in GSO. Kot je bilo objavljeno v EAP, predlog prepoveduje uporabo izraza „ekološki“ za proizvode, označene kot GSO. Končno bi prag označevanja ekološke in neekološke pridelave moral biti enak, razen če podrobna pravila ne predvidijo specifičnih pragov za npr. ekološka semena.

24. Trenutne določbe, ki zahtevajo, da je najmanj 95 % kmetijskih proizvodov „ekoloških“, je treba ohraniti. Toda kategorija, ki dovoljuje sklicevanje na postopek ekološke pridelave na seznamu sestavin, če vsebuje od 70 do 95 % sestavin ekološkega kmetijskega izvora, se ukine. Zaradi razvoja sektorja ekološkega kmetijstva v zadnjih letih ta kategorija proizvodov pravzaprav ni več potrebna.

Nadzor

25. V zvezi z nadzorom pa se začne uporabljati 1. januarja 2006 Uredba Evropskega parlamenta in sveta (ES) št. 882/2004 o izvajanju uradnega nadzora krme in živil (OFFC), ki pokriva ekološko kmetovanje. Posebne zahteve glede ekološkega kmetovanja je treba uskladiti z uradnim nadzorom krme in živil. V tem pogledu predlog prenavlja določbe glede nadzora ekološke pridelave z uporabo okvira uradnega nadzora krme in živil, kolikor je le mogoče, da se dosežejo želene reforme in posodobitve. Podrobne določbe, ki so specifične za ekološko pridelavo, ostajajo pod pristojnostjo nove uredbe o ekološkem kmetovanju.

26. Kot je predvideno z uradnim nadzorom krme in živil, bodo morale države članice vključiti vso pridelavo in dejavnosti, ki jih zajema nova uredba, v svoje večletne nacionalne nadzorne načrte ter izpolniti zahteve glede vzajemne pomoči. O večletnih nacionalnih nadzornih načrtih je treba uradno obvestiti Komisijo, ki lahko zahteva spremembe in jih uporabi za vodenje nadzora Skupnosti. Nadalje bo v skladu z uradnim nadzorom krme in živil treba odobriti zasebne nadzorne organe. Predlog nazadnje zahteva, da pristojni in nadzorni organi skladno z načelom „enotne sheme ekološke pridelave“ spodbujajo ekološke standarde ES in jih ne spodkopavajo.

27. Za zagotavljanje prostega pretoka ekoloških proizvodov v Skupnosti se ohranijo sedanje določbe, ki zahtevajo, da države članice podpirajo enotni trg. V tem smislu je še zlasti pomembna zahteva uradnega nadzora krme in živil o obvezni odobritvi zasebnih nadzornih organov, nepristranskosti in odsotnosti navzkrižnih interesov imenovanih nadzornih organov. Eden glavnih ciljev reforme zakonodajnega okvira ekološkega kmetovanja je, da bi zmanjšali moteč vpliv na trgovanje na notranjem trgu zaradi potrjevanja več javnih in zasebnih organov. Instrumenti, predlagani za izboljšanje nepristranskosti in zmanjšanje navzkrižij interesov, so vključitev zasebnih nadzornih organov v nadzorni sistem, zdrava konkurenca med nadzornimi organi ter priznavanje predhodnih odločitev glede izdaje potrdil za enakovredne standarde.

28. Kar se tiče dostopa do nacionalnih logotipov in znakov skladnosti, predlog predvideva uvedbo polnega dostopa za vse proizvode, ki so skladni s pravili Skupnosti.

29. Izdajanje potrdil, ki pričajo, da se določen izvajalec ali določena skupina proizvodov skladata z načeli in pravili ekološkega kmetovanja, je že uveljavljeno orodje v trgovini z ekološkimi proizvodi in je pogosto pogoj za dostop do znakov skladnosti. Praksa izdajanja potrdil, ki jo uporabljajo pristojni organi ali nadzorni organi, ki jim je pristojni organ podelil naloge nadzora, ne sme posredno ali neposredno omejujoče vplivati na prosti pretok ekološko pridelanega blaga, niti na pravico do ustanavljanja in prostega nudenja storitev na področju izdajanja potrdil. V povezavi s tem mora biti praksa izdaje potrdil strožje nadzirana, še zlasti, kjer gre za vzajemno priznavanje potrdil in pobiranje pristojbin. Ta nadzor je treba uveljavljati brez poseganja v uporabo členov 43 in 49 Pogodbe. Kar se tiče dostopa do zasebnih logotipov in znakov skladnosti, so predvidena pravila, ki omogočajo dostop za proizvode, ki so skladni z enakovrednimi standardi, tako da dokazno breme za neskladnost z enakovrednimi standardi polaga na nadzorni organ, katerega logotip želi izvajalec uporabiti. Nazadnje določa, da je treba zagotoviti, da bodo pristojbine za nadzor in izdajo potrdil razumne.

30. S spodbujanjem „enotne sheme“ tega, kar tvori ekološko pridelavo, bo predlog nadalje prispeval k priznavanju in zaupanju potrošnikov, kar bo po pričakovanjih izboljšalo prosti pretok ekoloških proizvodov. V ta namen je treba prepovedati splošne trditve

neposredno na ekoloških proizvodih ali pri njihovem oglaševanju ali v reklamnih gradivih, da bo določeni nabor standardov zagotovil „boljše, strožje, ali kakovostnejše standarde za ekološke proizvode“. Nezavajajoče in resnične trditve o dejstvih pa bodo dovoljene.

31. In končno, visoka stopnja usklajenosti še naprej zmanjšuje prostor za zasebne logotipe in znake skladnosti. Predlog torej ohranja težnjo po visoki stopnji usklajenosti, ki je bila izražena v EAP. To bi moralo biti olajšano z že omenjenim prožnim mehanizmom in s podrobnimi pravili, ki jih sprejme upravljalni odbor (glej tudi prožnost).

32. Zagotovila, ki jih nudi nadzorni sistem, temeljijo na preverjanju pregledov dokumentov, nadzorih ekoloških kmetijskih gospodarstev in podjetij, uskladitvi trgovinskih tokov in preskušanju proizvodov na prepovedane snovi. Za nedvoumno in ponovljivo preverjanje proizvodom lastnih značilnosti ekoloških proizvodov ni na voljo nobenih testov. Inštitut za referenčne materiale in meritve generalnega direktorata Skupnega raziskovalnega središča v Geelu raziskuje možni razvoj takih testov.

Uvoz

33. V zvezi s trgovanjem s tretjimi državami se predlaga odobritev dostopa do trga EU na podlagi skladnosti s pravili EU ali na podlagi ekvivalentnih garancij, ki jih nudijo organi tretje države ali odobreni nadzorni organi EU. Ocene ekvivalentnosti za namen uvoza bodo temeljile na mednarodnem standardu (*Codex Alimentarius*) ali na zakonodaji Skupnosti. Tretje države lahko po potrebi dodajo lastne ureditve. Trenutni sistem „seznama Skupnosti tretjih držav“ se obdrži. Predvideni so letno poročanje in nadaljnji nadzorni obiski s sodelovanjem držav članic. Dostop posameznega proizvoda na trg EU bo dovoljen na podlagi skladnosti s standardi EU in udeležbo v nadzornem sistemu EU ali na osnovi ekvivalentnih garancij, ki so jih potrdili nadzorni organi, katere je v ta namen odobrila Skupnost.

Začetek veljavnosti in uporaba novih pravil

34. Predlog ne vsebuje podrobnih pravil, ki so trenutno določena v Prilogah k Uredbi (EGS) št. 2092/91. Da bi bil prehod na novi sistem gladek, je nujno treba odobriti dovolj časa, preden se sistem začne uporabljati. Predlagano je, da bi bilo to obdobje določeno na 1. januar 2009, kar bi omogočilo predelavo in prenos obstoječih podrobnih pravil v novo uredbo.

35. Del uvoznih določil sedanje uredbe (EGS) št. 2092/91 se izteče 31. decembra 2006. Nova uvozna shema bi se tako morala začeti uporabljati s 1. januarjem 2007. Toda to bo pomenilo malo časa za njeno izvedbo, zlasti kar zadeva priznavanje nadzornih organov, ki bi bili sposobni izvajati nadzor v tistih državah, ki niso na seznamu priznanih tretjih držav. Da ne bi prekinili mednarodne trgovine, se šteje za potrebno, da se razširi možnost, da države članice še naprej odobrijo uvozna dovoljenja za posamezne proizvode, dokler ne bodo vzpostavljena potrebna merila za delovanje nove uvozne sheme. Zato se vključi drugi predlog o spremembi Uredbe (EGS) št. 2092/91.

Proračunske posledice

36. Sedanji predlog ne vsebuje nobenih neposrednih finančnih posledic za proračun Skupnosti.

2005/0278 (CNS)

Predlog za

UREDBA SVETA

o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[7],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Ekološka pridelava je splošni sistem vodenja kmetijskega gospodarstva in pridelave hrane, ki združuje najboljšo okoljsko prakso, visoko raven biološke raznolikosti, ohranjanje naravnih virov, uporabo visokih standardov dobrega počutja živali in pridelavo v skladu s preferencami nekaterih potrošnikov za proizvode, pridelane z uporabo naravnih snovi in postopkov. Postopek ekološke pridelave tako igra dvojno družbeno vlogo: po eni strani zagotavlja, da se specifični trg odziva na povpraševanje potrošnikov po ekoloških proizvodih, po drugi strani pa skrbi za javno dobro in prispeva k varovanju okolja, dobremu počutju živali in razvoju podeželja.

(2) Prispevek sektorja ekološkega kmetijstva v večini držav članic narašča. Še zlasti je v zadnjih letih opazna rast povpraševanja potrošnikov. Nedavne reforme skupne kmetijske politike, ki poudarjajo tržno naravnanost in ponudbo kakovostnih proizvodov, ki izpolnjujejo zahteve potrošnikov, bodo verjetno še naprej spodbujale trg z ekološkimi proizvodi. Ob upoštevanju tega zakonodaja o ekološki pridelavi igra vse pomembnejšo vlogo v okviru kmetijske politike in je tesno povezana z razvojem na kmetijskih trgih.

(3) Zakonodajni okvir Skupnosti, ki ureja sektor ekološke pridelave, mora imeti za cilj zagotavljanje lojalne konkurence in pravilno delovanje notranjega trga z ekološkimi proizvodi ter ohranjanje in upravičevanje zaupanja potrošnikov v proizvode, ki so označeni kot ekološki. Poleg tega mora stremeti k zagotavljanju pogojev, pod katerimi bo ta sektor lahko napredoval skladno z razvojem pridelave in trga.

(4) Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o Evropskem akcijskem načrtu za ekološko pridelavo hrane in kmetovanje[8] predlaga izboljšave in krepitev standardov ekološkega kmetovanja ter uvoznih in nadzornih zahtev. V sklepih z dne 18. oktobra 2004 Svet poziva Komisijo, da pregleda pravni okvir Skupnosti na tem področju z

---

[7] UL C …, …, str. …

[8] KOM(2004) 415 konč., z dne 10. junija 2005.

namenom, da bi zagotovili poenostavitev in splošno skladnost, ter še zlasti, da bi ustvarili načela, ki bi spodbujala usklajevanje standardov in, kjer je to mogoče, zmanjšala raven podrobnosti.

(5) Zato je primerno izrecneje opredeliti cilje, načela in pravila, ki veljajo za ekološko pridelavo, da bi povečali transparentnost in zaupanje potrošnikov, kot tudi da bi bilo razumevanje pojma ekološke pridelave bolj usklajeno.

(6) Zato je treba Uredbo Sveta (EGS) št. 2092/91 o ekološki pridelavi kmetijskih proizvodov in označevanju tovrstno pridelanih kmetijskih proizvodov in živil[9] razveljaviti in nadomestiti z novo uredbo.

(7) Treba je ustvariti splošni okvir Skupnosti za pravila ekološke pridelave v zvezi s pridelavo rastlin in živinorejo, pri čemer je potrebno vključiti pravila za prehod na ekološko pridelavo, pa tudi za proizvodnjo predelane hrane in krme. Komisiji je treba podeliti pristojnost, da določi podrobnosti glede teh splošnih pravil in da sprejme pravila Skupnosti glede proizvodnje v ribogojstvu.

(8) Z novimi tehnikami in snovmi, ki so primernejše za ekološko pridelavo, se mora razvoj ekološke pridelave še pospešiti.

(9) Gensko spremenjeni organizmi (GSO) in proizvodi, pridobljeni iz GSO ali z GSO, so nezdružljivi s pojmovanjem ekološke pridelave in predstavo potrošnikov o ekoloških proizvodih. Zato jih ni dovoljeno namerno uporabljati v ekološkem kmetovanju ali pri predelavi ekoloških proizvodov.

(10) Ekološko kmetovanje se mora pretežno zanašati na obnovljive vire v lokalno organiziranih kmetijskih sistemih. Da bi se neobnovljivi viri uporabljali čim manj, je treba odpadke rastlinskega in živalskega izvora reciklirati, da se zemlji vrnejo hranilne snovi in pa da se ustvarja energija.

(11) Ekološka pridelava rastlin mora prispevati k ohranjanju in povečevanju plodnosti prsti, kot tudi k preprečevanju njene erozije. Po možnosti je treba rastline hraniti skozi ekosistem prsti in ne s topnimi gnojili, ki se dodajo prsti.

(12) Osnovni elementi sistema upravljanja ekološke pridelave rastlin so upravljanje plodnosti zemlje, izbira vrst in sort, večletno kolobarjenje, recikliranje organskih snovi in tehnike gojenja rastlin. Dodatna gnojila, dodatki za izboljšavo tal in fitofarmacevtska sredstva se smejo uporabljati le, če so združljivi s cilji in načeli ekološke pridelave.

(13) Živinoreja je temeljnega pomena za ureditev kmetijske proizvodnje na ekoloških kmetijskih gospodarstvih, če zagotavlja potrebne organske snovi in hranila za obdelovano zemljo ter ustrezno prispeva k izboljšavi prsti in razvoju trajnostnega kmetijstva.

(14) Da ne bi prišlo do onesnaženja okolja, še zlasti naravnih virov, kot sta prst in voda, je treba pri ekološki živinoreji načeloma poskrbeti za tesen odnos med proizvodnjo in zemljo, za primerne večletne sisteme kolobarjenja in krmljenje živine z ekološko

---

[9] UL L 198, 22.7.1991, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1567/2005 (UL L 252, 28.9.2005, str. 1).

pridelanimi proizvodi, ki so gojeni na samem kmetijskem gospodarstvu ali na sosednjih ekoloških kmetijskih gospodarstvih.

(15) Ker je ekološka živinoreja dejavnost, povezana z zemljo, morajo imeti živali, kjer je to mogoče, dostop do zunanjih površin oziroma površin za pašo.

(16) Pri ekološki živinoreji je treba upoštevati visoke standarde dobrega počutja živali, izpolnjevati specifične vedenjske potrebe živali in skrb za zdravje živali mora temeljiti na preprečevanju bolezni. V povezavi s tem je treba še posebej paziti na pogoje bivanja, živinorejsko prakso in gostoto živali. Poleg tega je pri izbiri pasem treba dati prednost počasi rastočim rasam in upoštevati njihovo sposobnost prilagajanja lokalnim pogojem. Izvedbena pravila za živinorejo in ribogojstvo morajo biti skladna z Evropsko konvencijo za zaščito živali v vzrejne namene (T-AP) in njena nadaljnja priporočila.

(17) Cilj sistema ekološke živinoreje mora biti zaključevanje proizvodnih ciklov različnih vrst živine z ekološko vzrejenimi živalmi. Zato mora spodbujati povečanje genskega sklada ekološko vzrejenih živali, izboljšati samozadostnost in tako zagotavljati razvoj sektorja.

(18) Dokler Skupnost ne sprejme pravil pridelave za ribogojstvo, morajo imeti države članice možnost, da predvidijo uporabo nacionalnih standardov, oziroma če teh ni, zasebnih standardov, ki jih sprejemajo ali priznavajo države članice. Da pa ne bi prišlo do motenj na notranjem trgu, mora vsaka država članica obvezno priznavati standarde druge države članice na tem področju.

(19) Predelani ekološki proizvodi morajo biti pridelani s postopki predelave, ki zagotavljajo, da se ekološka celovitost in temeljne značilnosti proizvoda ohranjajo na vseh stopnjah proizvodne verige.

(20) Komercialna dostopnost sestavin ekološkega kmetijskega izvora se je v zadnjih letih povečala, zato je mogoče uporabo neekoloških sestavin v ekološki predelani hrani in krmi še bolj omejiti.

(21) Primerno je poskrbeti za prožnost v zvezi z uporabo pravil pridelave, da bo mogoče prilagoditi ekološke standarde in zahteve lokalnim podnebnim ali geografskim pogojem, specifični živinorejski praksi in stopnjam razvoja. To bi moralo omogočiti uporabo manj strogih standardov, vendar samo v mejah specifičnih pogojev, kot so določeni v zakonodaji Skupnosti.

(22) Pri ekoloških proizvodih je pomembno ohranjati zaupanje potrošnikov vanje. Izjeme zahtev, ki veljajo za ekološko pridelavo, morajo biti zato strogo omejene na primere, kjer je uporaba manj omejujočih pravil utemeljena.

(23) Zaradi varstva potrošnikov in lojalne konkurence morajo biti izrazi, ki označujejo ekološke proizvode, po vsej Skupnosti in neodvisno od uporabljenega jezika zaščiteni pred uporabo na neekoloških proizvodih. Zaščita mora veljati tudi za običajne izpeljanke ali pomanjševalnice teh izrazov, če se uporabljajo samostojno ali skupaj.

(24) Nujno je tudi preprečiti druge oblike zavajajočega splošnega označevanja in oglaševanja.

(25) Da bi na trgu celotne Skupnosti zagotovili jasnost, mora biti za vse ekološke proizvode, proizvedene v Skupnosti, obvezna preprosta standardna navedba, vsaj kjer ti proizvodi ne nosijo logotipa ekološke pridelave Skupnosti. Možnost uporabe navedbe velja tudi za ekološke proizvode, uvožene iz tretjih držav, vendar ni obvezna.

(26) Pravila Skupnosti morajo spodbujati usklajeno pojmovanje ekološke pridelave, ki ga priznavajo, opredeljujejo in zagovarjajo vse interesne skupine. Zato je treba preprečiti uporabo splošnih trditev na oznakah, ki bi govorile o višjih, boljših ali strožje pridelanih ekoloških proizvodih, saj takšne trditve begajo in spodkopavajo usklajeni pristop. Označbe, ki se nanašajo na posamezne elemente proizvodnega postopka morajo biti dovoljene, če gre za resnične izjave o dejstvu, in so v skladu s splošnimi zahtevami o označevanju, kot so določene v Direktivi 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20 marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil[10].

(27) V ekološki pridelavi je prepovedana namerna uporaba GSO. Zaradi jasnosti in skladnosti ni mogoče označiti proizvoda kot ekološkega, če je že označen, da vsebuje GSO, je iz njega sestavljen ali pridobljen.

(28) Da bi zagotovili, da se ekološki proizvodi pridelujejo v skladu z zahtevami, predpisani v pravnem okviru Skupnosti o ekološki pridelavi, je treba vse dejavnosti, ki jih zajema ta zakonodaja, nadzirati skozi celotno proizvodno verigo, in morajo biti v skladu s pravili iz Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali[11].

(29) V nekaterih primerih se lahko zdi nesorazmerno, da bi za določene vrste maloprodajnih trgovcev uporabljali zahteve o obveščanju in nadzoru. Zato je primerno, da se državam članicam dovoli, da take izvajalce izvzamejo iz teh zahtev.

(30) Izdajanje potrdil, ki pričajo, da se določen izvajalec ali določena skupina proizvodov skladata z načeli in pravili ekološkega kmetovanja, je že uveljavljeno orodje v trgovini z ekološkimi proizvodi in je pogosto pogoj za dostop do znakov skladnosti. Praksa izdajanja potrdil, ki jo uporabljajo pristojni organi ali nadzorni organi, ki jim je pristojni organ podelil naloge nadzora, ne sme posredno ali neposredno omejujoče vplivati na prosti pretok ekološko pridelanega blaga. Da tekoče delovanje notranjega trga ne bi bilo ovirano, morajo za izdajanje potrdil veljati določeni pogoji, ki še zlasti zahtevajo vzajemno priznavanje odločitev o oceni skladnosti v zvezi z enakovrednimi standardi, kot tudi omejitve na pobiranje pristojbin.

(31) Ekološkim proizvodom, uvoženim v Evropsko skupnost, mora biti dovoljen vstop na trg Skupnosti pod oznako ekološko, če so bili proizvedeni v skladu s pravili pridelave in če so šli skozi nadzorne postopke, ki so enakovredni tistim, ki jih predpisuje zakonodaja Skupnosti, kar pomeni, da morajo izpolnjevati enake cilje in načela. Poleg tega morajo imeti proizvodi, uvoženi v okviru enakovrednega sistema, potrdilo, ki ga izda pristojni organ ali priznani nadzorni organ zadevne tretje države.

---

[10] UL L 109, 6.5.2000, str. 29. Direktiva kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/89/ES (UL L 308, 25.11.2003, str. 15).

[11] UL L 165, 30.4.2004, str. 1. Popravljena različica v UL L 191, 25.5.2004, str. 1.

(32) V oceni ekvivalentnosti za uvožene proizvode je treba upoštevati mednarodne standarde, ki jih predpisuje *Codex Alimentarius*.

(33) Primerno je vzdrževati seznam tretjih držav, ki jim Komisija priznava, da imajo proizvodne standarde in nadzorni sistem, ki so enakovredni tistim, ki jih predpisuje zakonodaja Skupnosti. Za tretje države, ki jih ni na tem seznamu, Komisija sestavi seznam nadzornih organov, ki so priznani kot pristojni za nalogo zagotavljanja nadzora in izdajanja potrdil v teh državah.

(34) Potrebno je zbirati ustrezne statistične informacije, da bi dobili zanesljive podatke, potrebne za izvajanje in spremljanje te uredbe, in ki bi služili za orodje pridelovalcem, tržnim izvajalcem in oblikovalcem politike. Potrebne statistične informacije je treba opredeliti v okviru Statističnega programa Skupnosti.

(35) Ta uredba se uporablja od datuma, določenega tako, da bo Komisija imela dovolj časa, da sprejme potrebne ukrepe za izvedbo Uredbe.

(36) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil[12]. Glede na to, da je zakonodaja o ekološki pridelavi pomemben dejavnik v okviru Skupne kmetijske politike, saj je tesno povezana z razvojem kmetijskih trgov, je primerno, da se jo uskladi z obstoječimi zakonskimi postopki, s katerimi se upravlja ta politika. Pooblastila, podeljena Komisiji po tej uredbi, se morajo zato izvajati v skladu z upravljalnim postopkom iz člena 4 Sklepa 1999/468/ES –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV 1
VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE

Člen 1
Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa cilje, načela in pravila v zvezi z naslednjim:

   a) s pridelavo, dajanjem na trg, uvozom, izvozom in nadzorom ekoloških proizvodov;

   b) z uporabo označb, ki označujejo ekološko pridelavo v označevanju in v oglaševanju.

2. Ta uredba se uporablja za naslednje proizvode kmetijskega izvora ali proizvode iz ribogojstva, če so ti proizvodi namenjeni za trženje pod oznako „ekološki“:

   a) nepredelane rastlinske in živalske proizvode in živino;

   b) predelane rastlinske in živalske proizvode, ki so namenjeni za prehrano ljudi (v nadaljevanju „predelana hrana“);

[12] UL L184, 17.7.1999, str. 23.

c) žive ali nepredelane proizvode iz ribogojstva;

d) predelane proizvode iz ribogojstva, ki so namenjeni za prehrano ljudi;

e) krmo.

Ne velja pa za proizvode iz lova in ribolova divjih živali.

3. Ta uredba se uporablja na ozemlju Evropske skupnosti za vse izvajalce, ki sodelujejo pri naslednjih dejavnostih:

a) primarna proizvodnja;

b) predelava hrane in krme;

c) embaliranje, označevanje in oglaševanje;

d) skladiščenje, prevoz in distribucija;

e) uvoz v Skupnost in izvoz iz nje;

f) dajanje v promet.

Toda ne velja pa za gostinske dejavnosti, tovarniške menze, prehrambeno oskrbo v ustanovah, restavracije in druge podobne dejavnosti prehrambenih storitev.

Člen 2
Opredelitve

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve:

a) „ekološka pridelava“ pomeni uporabo postopkov ekološke pridelave na kmetijskem gospodarstvu, kot tudi dejavnosti nadaljnje predelave, embaliranja in označevanja proizvoda v skladu s cilji, načeli in pravili iz te uredbe;

b) „ekološki proizvod“ pomeni kmetijski proizvod, ki prihaja iz ekološke pridelave;

c) „pridelava rastlin“ pomeni pridelavo kmetijskih rastlinskih proizvodov in nabiranje divjih rastlinskih proizvodov za komercialne namene;

d) „živinoreja“ pomeni vzrejo domačih ali udomačenih kopenskih živali (vključno z žuželkami);

e) „ribogojstvo“ pomeni vzrejo in gojenje vodnih organizmov z uporabo tehnik, ki so namenjene povečanju proizvodnje teh organizmov preko naravne zmogljivosti okolja; organizmi ostanejo v lasti fizične ali pravne osebe celotno obdobje vzreje ali gojenja do in vključno izkoriščanja;

f) „kmetija v prehodu“ pomeni prehod z neekološkega na ekološko kmetovanje;

g) „priprava“ pomeni postopke ohranjanja in/ali predelave ekoloških proizvodov (vključno z zakolom in razkosavanjem živalskih proizvodov), kot tudi embaliranja in/ali sprememb označevanja v zvezi s postopkom ekološke pridelave;

h) „dajanje na trg“ nosi pomen v smislu točke 8 člena 3 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta[13];

i) „označevanje“ pomeni vsako besedo, navedbo, blagovno znamko, zaščitni znak, sliko ali simbol na embalaži, dokumentih, obvestilih, oznakah, obročih ali manšetah, ki spremljajo ali se sklicujejo na proizvod iz prvega pododstavka člena 1(2);

j) „pristojni organ“ pomeni osrednji organ države članice, pristojen za ureditev uradnih nadzora na področju ekološke pridelave, ali kateri drug organ, ki mu je bila podeljena ta pristojnost, in kjer je primerno, ustrezni organ tretje države;

k) „nadzorni organ“ pomeni neodvisno tretjo stranko, ki ji je pristojni organ podelil določene naloge nadzora;

l) „potrdilo“ pomeni pisno potrdilo, ki ga izda pristojni ali nadzorni organ, da izvajalec ali specifična skupina proizvodov ustrezata načelom in pravilom, ki veljajo za ekološko pridelavo;

m) „znak skladnosti“ pomeni potrditev skladnosti z določeno skupino standardov ali drugih normativnih dokumentov v obliki znaka;

n) „sestavine“ imajo pomen iz člena 6(4) Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta[14];

o) „fitofarmacevtska sredstva“ pomeni proizvode, opredeljene v točki 1 člena 2 Direktive Sveta 91/414/EGS[15];

p) „gensko spremenjeni organizem (GSO)“ pomeni organizem, kot je opredeljen v členu 2 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/18/ES[16];

q) „pridobljeno iz GSO“ pomeni delno ali v celoti pridobljeno iz GSO, vendar ne vsebuje GSO in iz njih ni sestavljeno;

r) „proizvodi, pridobljeni z GSO“ pomeni hrano in krmne dodatke, arome, vitamine, encime, predelovalne pripomočke, določene proizvode, ki se uporabljajo za prehrano živali (v skladu z Direktivo 82/471/EGS[17]), fitofarmacevtska sredstva, gnojila in dodatke za izboljšanje tal, ki so pridelani z dodajanjem snovi, ki so v celoti ali delno GSO;

s) „hrana“ ima pomen, opredeljen v členu 2 Uredbe (ES) št. 178/2002;

t) „krma“ ima pomen, opredeljen v točki 4 člena 3 Uredbe (ES) št. 178/2002;

u) „krmni dodatki“ pomeni proizvode, opredeljene v členu 2(a) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003[18];

---

13 UL L 31, 1.2.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1642/2003 (UL L 245, 29.9.2003, str. 4).

14 UL L 109, 6.5.2000, str. 29.

15 UL L 230, 19.8.1991, str. 1.

16 UL L 106, 17.4.2001, str. 1.

17 UL L 213, 21.7.1982, str. 8. Direktiva kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 1999/20/ES (UL L 80, 25.3.1999, str. 20).

18 UL L 268, 18.10.2003, str. 29.

v) „enakovrednost“ pri opisovanju različnih sistemov ali meritev pomeni, da lahko izpolnjujejo enake cilje in načela.

NASLOV II
CILJI IN NAČELA EKOLOŠKE PRIDELAVE

Člen 3
Cilji

Sistem ekološke pridelave sledi naslednjim ciljem:

a) S praktičnim in gospodarsko uspešnim sistemom upravljanja kmetijstva vzpostavlja pridelavo raznovrstnih proizvodov s postopki, ki:

   i) kar najbolj zmanjšujejo negativne učinke na okolje;

   ii) ohranjajo in krepijo visoko raven biološke raznolikosti na kmetijskih gospodarstvih in v njihovi okolici;

   iii) kolikor je le mogoče ohranjajo naravne vire, npr. vodo, prst, organske snovi in zrak;

   iv) spoštujejo stroge standarde dobrega počutja živali in zlasti izpolnjujejo specifične vedenjske potrebe živali.

b) Določa pridelavo hrane in drugih kmetijskih proizvodov, ki ustreza povpraševanju potrošnikov po blagu, proizvedenem z naravnimi postopki ali postopki, ki so primerljivi z naravnimi postopki in z naravnimi snovmi.

Člen 4
Splošna načela

Naslednja načela veljajo za vso ekološko pridelavo:

a) uporaba živih organizmov in mehanskih postopkov pridelave ima prednost pred uporabo sintetičnih materialov;

b) uporaba naravnih snovi ima prednost pred kemično sintetiziranimi snovmi, ki se lahko uporabljajo le, če naravne snovi niso komercialno dostopne;

c) GSO in proizvodi, pridobljeni iz GSO ali pridobljeni z GSO, se ne smejo uporabljati, z izjemo zdravil za uporabo v veterinarski medicini;

d) pravila ekološke pridelave se prilagodijo lokalnim pogojem, stopnjam razvoja in specifični živinorejski praksi, pri čemer se ohranja skupni pojem ekološke pridelave.

Člen 5
Načela, ki se uporabljajo za kmetovanje

Poleg splošnih načel, ki so določena v členu 4, naslednja načela veljajo za ekološko kmetovanje:

a) s kmetijstvom se ohranja in krepi rodovitnost prsti, preprečuje erozija prsti in se proti njej bori, ter kar najbolj zmanjšuje onesnaženje;

b) cilj kmetijstva je pridelava proizvodov visoke kakovosti namesto povečevanja proizvodnje;

c) uporaba neobnovljivih virov in sredstev, ki ne izvirajo s kmetije same, se mora zmanjšati;

d) odpadki in stranski proizvodi rastlinskega in živalskega izvora se reciklirajo kot vložek v pridelavo rastlin in živinorejo ter za proizvodnjo energije;

e) pri odločitvah glede pridelave se upošteva lokalno ali regionalno ekološko ravnotežje;

f) rastline se primarno hranijo skozi ekosistem prsti;

g) ohranjanje zdravja živali in rastlin temelji na preventivnih tehnikah, med drugim na izbiri primernih pasem in sort;

h) krma za rejne živali prihaja pretežno s kmetijskega gospodarstva, kjer živali bivajo, oziroma se proizvaja v sodelovanju z drugimi ekološkimi kmetijami v isti regiji;

i) treba je poskrbeti za najvišjo raven dobrega počutja živali;

j) proizvodi iz ekološke živinoreje izvirajo iz živali, ki so od skotitve oziroma izvalitve vse življenje bivale na ekoloških kmetijskih gospodarstvih;

k) pri izbiri pasem se daje prednost počasi rastočim rasam in se upošteva sposobnost živali za prilagajanje lokalnim pogojem, njihovo vitalnost in odpornost na bolezni oziroma zdravstvene težave;

l) krma za ekološko vzrejo živine je v osnovi sestavljena iz sestavin ekološkega kmetijskega izvora in iz naravnih snovi nekmetijskega izvora;

m) uporablja se živinorejska praksa, ki krepi imunski sistem živali in povečuje naravno zaščito pred boleznimi;

n) proizvodnja iz ribogojstva mora zmanjšati negativni učinek na vodno okolje;

o) krma, ki se uporablja v ribogojstvu, prihaja iz trajnostnega ribištva, ali je v osnovi sestavljena iz sestavin ekološkega kmetijskega izvora in naravnih snovi nekmetijskega izvora;

p) poliploidne živali niso dovoljene.

Člen 6

Načela, ki veljajo za predelavo

Poleg splošnih načel, ki so določena v členu 4, veljajo naslednja načela za pridelavo predelane ekološke hrane in krme:

a) ekološka hrana in krma se v osnovi pridelujeta iz sestavin kmetijskega izvora, ki so ekološke, razen če ekološka sestavina ni komercialno dostopna;

b) uporablja se kar najmanj dodatkov in predelovalnih pripomočkov, in sicer samo v primeru bistvene tehnološke potrebe;

c) ionizirajoče sevanje ni dovoljeno.

NASLOV III
PRAVILA PRIDELAVE

POGLAVJE 1
KMETIJSKA PRIDELAVA

Člen 7
Splošna pravila kmetijske pridelave

1. Celotni komercialni del kmetijskega gospodarstva se upravlja skladno z zahtevami, ki veljajo za ekološko pridelavo ali prehod na ekološko pridelavo.

   Toda skladno s specifičnimi pogoji, ki bodo predpisani v skladu s postopkom iz člena 31(2), je kmetijsko gospodarstvo lahko razdeljeno na jasno ločene enote in vse se ne upravljajo v okviru ekološke pridelave.

   Kjer se v skladu z drugim pododstavkom za ekološko pridelavo ne uporablja celotno kmetijsko gospodarstvo, kmet poskrbi, da so zemlja, živali in proizvodi, ki se uporabljajo za ekološko pridelavo, ločeni od preostalih, in vodi ustrezno evidenco, iz katere je razvidna ločitev.

2. Od kmetov se zahteva, da ne uporabljajo GSO ali proizvodov, pridobljenih iz GSO, če bi se morali zavedati njihove prisotnosti zaradi podatkov na katerikoli oznaki, ki spremlja proizvod, ali iz katerih koli spremnih dokumentov.

   Kjer kmetje za pridelavo ekološke hrane ali krme uporabljajo proizvode, kupljene od tretjih strank, morajo od prodajalca zahtevati, da potrdi, da dobavljeni proizvodi niso bili pridobljeni z GSO.

Člen 8
Pravila pridelave rastlin

1. Poleg splošnih pravil, ki so določena v členu 7, naslednja pravila veljajo za ekološko pridelavo rastlin:

   a) ekološka pridelava rastlin temelji na praksi obdelovanja zemlje in gojenja rastlin, ki ohranja ali povečuje organske snovi v prsti, povečuje stabilnost in biološko raznolikost prsti ter preprečuje zbijanje in erozijo prsti;

   b) rodovitnost in biološka dejavnost prsti se ohranjata in povečujeta z večletnim kolobarjenjem, vključno z zelenim gnojenjem, uporabo hlevskega gnoja in organskih materialov z ekoloških kmetij;

   c) poleg tega je dovoljeno uporabljati gnojila in dodatke za izboljšavo tal, združljive s cilji in načeli ekološke pridelave, če so bili odobreni v skladu s členom 11;

   d) mineralnih dušikovih gnojil ni dovoljeno uporabljati;

   e) vse uporabljene tehnike pridelave rastlin morajo preprečevati ali čim bolj omejevati kontaminacijo okolja;

f) preprečevanje škode zaradi škodljivcev, bolezni in plevela temelji predvsem na izbiri vrst in sort, kolobarjenju in tehnikah gojenja;

g) če je pridelek ogrožen, je dovoljeno uporabljati fitofarmacevtska sredstva, združljiva s cilji in načeli ekološke pridelave, če so bila odobrena v skladu s členom 11;

h) za uporabo katerih koli odobrenih sintetičnih snovi veljajo pogoji in omejitve v zvezi s proizvodi, za katere se lahko uporabljajo, način uporabe, odmerek, rok uporabe in stik s pridelkom;

i) dovoljeno je uporabljati samo ekološko pridelano seme in razmnoževalni material. Za ta namen je treba izvorno rastlino za semena in matično rastlino za vegetativni razmnoževalni material pridelovati vsaj eno generacijo v skladu s pravili, predpisanimi s to uredbo, oziroma vsaj dve rastni sezoni v primeru trajnic.

2. Nabiranje užitnih rastlin in njihovih delov, ki rastejo naravno v naravnih okoljih, gozdovih in na kmetijskih območjih, velja za postopek ekološke pridelave, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) ta območja tri leta pred nabiranjem niso bila obdelana z nobenimi drugimi proizvodi kot tistimi, ki so odobreni v skladu s členom 11;

b) nabiranje ne vpliva na stabilnost naravnega habitata ali na ohranjanje vrste na območju nabiranja.

Člen 9
Pravila živinoreje

Poleg splošnih pravil, ki so določena v členu 7, veljajo za živinorejo naslednja pravila:

a) v zvezi s poreklom živali:

i) živali ekološke reje se skotijo in odraščajo na ekoloških kmetijskih gospodarstvih;

ii) pod specifičnimi pogoji, ki se določijo v skladu s postopkom iz člena 31(2), je za razmnoževanje dovoljeno na kmetijsko gospodarstvo privesti živali, ki niso bile ekološko vzrejene;

b) v zvezi z živinorejsko prakso in pogoji bivanja:

i) osebje, ki skrbi za živali, mora imeti potrebno znanje in mora biti ustrezno usposobljeno v zvezi z zdravstvenimi potrebami in dobrim počutjem živali;

ii) živinorejska praksa, vključno z gostoto živali in pogoji bivanja, zagotavlja, da so razvojne, fiziološke in etološke potrebe živali izpolnjene;

iii) rejne živali imajo trajen dostop na prosto, po možnosti na pašnik, kadar vremenski pogoji in stanje tal to dovoljujejo;

iv) število rejnih živali se omeji, da ne prihaja do prekomerne popasenosti, teptanja zemlje, erozije ali onesnaženja, ki bi ga povzročile živali ali širjenje gnojevke;

v) ekološko vzrejena živina mora biti ločena oziroma se zlahka loči od drugih rejnih živali;

vi) privezovanje ali osamitev rejnih živali je prepovedano, z izjemo posameznih živali za določeno obdobje, ki je upravičeno zaradi varnostnih razlogov, dobrega počutja živali ali veterinarskih razlogov;

vii) trajanje prevoza rejnih živali do klavnic mora biti čim krajše;

viii) čim bolj je treba zmanjšati vsako trpinčenje ali pohabljenje živali;

ix) čebelji panji morajo biti postavljeni na območjih, ki zagotavljajo vire nektarja in cvetnega prahu iz predvsem ekološko pridelanih proizvodov in/ali naravne vegetacije in ki morajo biti dovolj daleč od virov, ki bi lahko kontaminirali čebelarske proizvode;

x) čebelnjaki in materiali, ki se uporabljajo v čebelarstvu, morajo biti iz naravnih materialov;

xi) prepovedano je uničevanje čebel v satju zaradi nabiranja čebelarskih proizvodov;

c) v zvezi z razmnoževanjem:

i) razmnoževanje se ne sme sprožiti s hormonsko terapijo, razen če gre za zdravljenje motenj razmnoževanja;

ii) kloniranje in prenos embria se ne uporabljata;

iii) s primerno izbiro pasme se prispeva k preprečevanju morebitnega trpljenja živali in izogiba potrebi po njihovem pohabljanju;

d) v zvezi s krmo:

i) rejne živali se krmijo z ekološko krmo, vključujoč tudi deleže krme s kmetij v prehodu na ekološko kmetovanje, ki ustrezajo prehranskim potrebam živali na različnih stopnjah njihovega razvoja;

ii) živali imajo stalen dostop do paše ali vlaknin;

iii) krmni dodatki so dovoljeni samo, če so bili odobreni v skladu s členom 11;

iv) pospeševalci rasti in sintetične aminokisline niso dovoljeni;

v) sesalci, ki še sesajo, se krmijo z naravnim, po možnosti materinim mlekom;

e) v zvezi s preprečevanjem bolezni in veterinarskim zdravljenjem:

i) preprečevanje bolezni temelji na izbiri pasme in rase, živinorejski praksi, visoko kakovostni krmi in telesni aktivnosti, ustrezni gostoti živali in primernih higienskih pogojih bivanja;

ii) izbruhi bolezni se zdravijo nemudoma, da se prepreči trpljenje živali; po potrebi je dovoljeno uporabiti alopatske proizvode, vključno z antibiotiki, če je uporaba fitoterapevtskih, homeopatskih in drugih proizvodov neprimerna.

Člen 10

Pravila pridelave v ribogojstvu

1. Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) in v skladu s cilji ter načeli, predpisanimi v Naslovu II, določi pravila pridelave, vključno s pravili prehoda, ki veljajo za ekološko ribogojstvo.

2. Do sprejetja pravil pridelave iz odstavka 1 veljajo nacionalna pravila, oziroma če teh ni, zasebni standardi, ki jih sprejemajo ali priznavajo države članice, pod pogojem, da sledijo istim ciljem in načelom, kot so predpisani v Naslovu II.

Člen 11

Uporaba nekaterih proizvodov in snovi v kmetijstvu

1. Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) in v skladu s cilji ter načeli, predpisanimi v Naslovu II, določi specifična merila za odobritev proizvodov in snovi, ki jih je dovoljeno uporabljati v ekološkem kmetijstvu, in sicer:

   a) fitofarmacevtska sredstva;

   b) gnojila in dodatke za izboljšavo tal;

   c) krmo za živali, ki je rastlinskega, živalskega ali rudninskega izvora;

   d) krmne dodatke;

   e) čistilne materiale;

   f) druge snovi.

2. Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) odloča o odobritvi proizvodov in snovi, omenjenih v odstavku 1, in določi pogoje in omejitve za njihovo uporabo.

Člen 12

Prehod na ekološko pridelavo

Za kmetijsko gospodarstvo, na kateri se je začela ekološka pridelava, veljajo naslednja pravila:

a) za obdobje, ki se določi v skladu s postopkom iz člena 31(2) pred prvo rastno sezono pridelkov, ki bodo gojeni s postopki ekološke pridelave, ni dovoljeno uporabljati proizvodov, ki so prepovedani za ekološko kmetijstvo;

b) rejne živali, ki bivajo na kmetijskem gospodarstvu, se lahko štejejo za ekološko vzrejene po prehodnem obdobju, ki se določi v skladu s postopkom iz člena 31(2);

c) mleko in mlečne proizvode iz mlečnih živali, ki prej niso bile ekološko rejene, je dovoljeno prodajati kot ekološke po preteku obdobja, ki se določi v skladu s postopkom iz člena 31(2);

d) na samostojnih kmetijah, ki se delno že ukvarjajo z ekološko pridelavo, delno pa še nanjo prehajajo, kmet poskrbi, da so zemlja, živali in pridelki ločeni, in vodi ustrezno evidenco, iz katere je razvidna ločitev.

POGLAVJE 2
PRIDELAVA KRME

Člen 13
Pravila pridelave krme

1. Pridelava ekološke krme poteka ločeno od pridelave neekološke krme.

2. Ekološke snovi za krmo in/ali snovi za krmo, ki so nastale iz pridelave kmetij v prehodu, ne vstopajo v sestavo ekološkega krmnega proizvoda sočasno z enakimi snovmi za krmo, ki so bile pridelane z neekološkimi načini.

3. Heksana in drugih organskih topil ni dovoljeno uporabljati.

4. Od pridelovalcev krme se zahteva, da ne uporabljajo GSO ali proizvodov, pridobljenih iz GSO, če se morajo zavedati njihove prisotnosti zaradi podatkov na kateri koli oznaki, ki spremlja proizvod, ali iz drugih spremnih dokumentov.

   Če pridelovalci krme uporabljajo za pridelavo krme za ekološko živinorejo sestavine in dodatke, kupljene od tretjih strank, morajo od prodajalca zahtevati, da potrdi, da dobavljeni proizvodi niso bili pridobljeni z GSO.

POGLAVJE 3
PROIZVODNJA PREDELANIH PROIZVODOV

Člen 14
Splošna pravila o proizvodnji predelane hrane

1. Za sestavo ekološko predelane hrane veljajo naslednja merila:

   a) vsaj 95 % teže proizvoda morajo sestavljati sestavine ekološkega kmetijskega izvora;

   b) sestavine, ki niso ekološkega kmetijskega izvora, in predelovalni pripomočki se lahko uporabljajo le, če so bili odobreni v členu 15;

   c) sestavine neekološkega kmetijskega izvora so dovoljene samo, če so bile odobrene v členu 15.

2. Pridobivanje, predelava in skladiščenje ekološke hrane se izvaja skrbno, da ne bi prišlo do izgube lastnosti sestavin. Snovi in tehnik, ki bi povrnile te lastnosti ali popravile posledice zaradi malomarnosti pri predelavi teh proizvodov, ni dovoljeno uporabljati.

3. Od predelovalcev se zahteva, da ne uporabljajo GSO ali proizvodov, pridobljenih iz GSO, kjer se morajo zavedati njihove prisotnosti zaradi podatkov na oznaki, ki spremlja proizvod, ali iz drugih spremnih dokumentov.

   Če predelovalci za pridelavo ekološke hrane ali krme uporabljajo sestavine in predelovalne pripomočke, kupljene od tretjih strank, morajo od prodajalca zahtevati, da potrdi, da dobavljeni proizvodi niso bili pridobljeni z GSO.

Člen 15
Uporaba nekaterih proizvodov in snovi v predelavi

1. Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) in v skladu s cilji ter načeli iz Naslova II določi specifična merila za odobritev sestavin nekmetijskega izvora in predelovalnih pripomočkov, ki jih je dovoljeno uporabljati v proizvodnji ekološko predelane hrane.

2. Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) in v skladu s cilji ter načeli iz Naslova II določi specifična merila za odobritev sestavin kmetijskega izvora, ki niso ekološke, vendar jih je dovoljeno uporabljati v proizvodnji ekološko predelane hrane, če sestavine ekološkega kmetijskega izvora niso komercialno dostopne.

3. Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) odloči o odobritvi proizvodov in snovi, omenjenih v odstavkih 1 in 2, ter določi pogoje in omejitve za njihovo uporabo, kjer je to potrebno.

POGLAVJE 4
PROŽNOST

Člen 16
Manj omejujoča pravila pridelave

1. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 31(2) in v skladu s pogoji iz odstavka 2 ter cilji in načeli iz Naslova II predvidi odobritev izjem pravil pridelave, ki so predpisana v poglavjih 1 do 3.

2. Izjem, omenjenih v odstavku 1, mora biti čim manj in so predvidene le v naslednjih primerih:

   a) če so potrebne, da se omogoči kmetijam, ki začenjajo z ekološko pridelavo, da postanejo uspešne, to še zlasti velja za kmetijska gospodarstva na območjih, ki so v začetnih fazah razvoja ekološke pridelave;

   b) če so potrebne, da se zagotovi ohranitev ekološke pridelave na gospodarstvih, ki se spopadajo s podnebnimi, geografskimi ali strukturnimi ovirami;

   c) če je to potrebno, da bi zagotovili dostop do krme, semen in vegetativnega razmnoževalnega materiala, živih živali in drugih kmetijskih vložkov, pri čemer ta sredstva niso komercialno dostopna v ekološki obliki;

   d) če je to potrebno za zagotovitev dostopa do sestavin kmetijskega izvora, pri čemer te sestavine niso komercialno dostopne v ekološki obliki;

   e) če so potrebne za rešitev posebnih težav, povezanih z upravljanjem ekološke živinoreje;

   f) če so potrebne za zagotavljanje nepretrgane pridelave tradicionalnih prehrambenih proizvodov, ki so dobro poznani že vsaj eno generacijo:

   g) če so potrebni začasni ukrepi, da bi omogočili nadaljevanje ali ponovni začetek ekološke pridelave zaradi katastrofalnih okoliščin;

h) če zakonodaja Skupnosti nalaga omejitve in obveznosti v zvezi z varovanjem zdravja ljudi in živali.

3. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 31(2) določi posebne pogoje za uporabo izjem iz odstavka 1.

NASLOV IV
OZNAČEVANJE

Člen 17
Uporaba izrazov za ekološko pridelavo

1. Izrazi iz Priloge I, njihove izpeljanke ali pomanjševalnice se posamezno ali skupaj uporabljajo po vsej Skupnosti v katerem koli jeziku Skupnosti za označevanje in oglaševanje proizvoda, ki se pridela in nadzira ali uvaža v skladu s to uredbo.

2. Izrazi iz Priloge I, njihove izpeljanke ali pomanjševalnice se niti posamezno niti skupaj ne smejo uporabljati nikjer v Skupnosti in v nobenem jeziku Skupnosti za označevanje in oglaševanje proizvoda, ki se ne pridela, ne nadzira oziroma ne uvozi v skladu s to uredbo, razen če teh izrazov očitno ne bi bilo mogoče povezovati s kmetijsko pridelavo.

3. Izrazi iz Priloge I, njihove izpeljanke ali pomanjševalnice se ne smejo niti posamezno niti skupaj uporabljati za proizvod, ki nosi oznako, iz katere je razvidno, da vsebuje GSO, je sestavljen ali pridobljen iz GSO .

4. Države članice ustrezno ukrepajo, da zagotovijo skladnost s tem členom.

5. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 31(2) spremeni seznam izrazov, ki so navedeni v Prilogi I.

Člen 18
Obvezne označbe

1. Če se izraz iz člena 17 ali njegova izpeljanka ali pomanjševalnica uporablja za označevanje proizvodov, pridelanih v Skupnosti, morajo biti na oznaki tudi naslednje označbe:

   a) šifra organa iz člena 22(7), pristojnega za nadzor izvajalca;

   b) če se logotip iz člena 19 ne uporablja, vsaj eno od označb iz Priloge II z velikimi tiskanimi črkami:

2. Označbe iz odstavka 1 se nahajajo na vidnem mestu, tako da so zlahka opazne, čitljive in neizbrisljive.

   Poleg tega Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) določi posebna merila za predstavitev in velikost označb iz odstavka 1.

3. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 31(2) spremeni seznam označb iz Priloge II.

4. Za proizvode, ki so uvoženi iz tretjih držav, uporaba označb iz odstavka 1 ni obvezna.

Člen 19
Logotip ekološke pridelave Skupnosti

Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) določi logotip Skupnosti, ki se uporablja za označevanje, predstavitev in oglaševanje proizvodov, pridelanih in nadziranih oziroma uvoženih v skladu s to uredbo.

Člen 20
Trditve na oznakah in v oglasih

1. Na oznakah in pri oglaševanju ni dovoljeno uporabiti splošnih trditev, da je določena skupina zasebnih ali nacionalnih ekoloških standardov strožja, bolj ekološka ali kako drugače boljša od pravil, predpisanih s to uredbo, ali od katerih koli drugih ekoloških standardov.

   Toda označbe, ki se nanašajo na specifične elemente načina pridelave, ki se uporabljajo za določen proizvod, pa se sme na oznakah in v oglaševanju uporabljati samo pod pogojem, da so to resnične navedbe dejstev in so tudi sicer skladne s splošnimi zahtevami glede označevanja iz Direktive 2000/13/ES.

2. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo skladnost s pogoji, določenimi v tem členu.

3. Komisija lahko skladno s postopkom iz člena 31(2) sprejme ukrepe, da bi zagotovila skladnost s tem členom.

Člen 21
Specifične zahteve označevanja

Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) določi specifične zahteve glede označevanja, ki veljajo za ekološko krmo in za proizvode, ki izvirajo s kmetijskih gospodarstev v prehodu.

NASLOV V
NADZOR

Člen 22
Nadzorni sistem

1. Države članice v skladu z določbami, predpisanimi v Uredbi (ES) št. 882/2004, določijo sistem nadzora, ki velja za dejavnosti iz člena 1(3) te uredbe.

2. Pri uporabi člena 3 Uredbe (ES) št. 882/2004 se narava in pogostost nadzora ugotavljata na podlagi analize tveganja nepravilnosti na področju vsake dejavnosti, omenjene v členu 1(3) te uredbe.

3. Države članice v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 882/2004 določijo pristojni organ, odgovoren za izvajanje nadzora v skladu z nadzornim sistemom.

4. Pristojni organ v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 882/2004 podeli določene nadzorne naloge enemu ali več nadzornim organom.

   Nadzorni organi izpolnjujejo zahteve iz Evropskega standarda EN 45011 ali različice vodiča ISO 65 „Splošne zahteve za organe, ki izvajajo sisteme potrjevanja proizvodov“, ki je bila nazadnje objavljena v *Uradnem listu Evropske unije,* seriji C.

5. Odobreni nadzorni organi omogočijo pristojnim organom dostop do svojih pisarn in prostorov in zagotovijo vse informacije in pomoč, za katere pristojni organi menijo, da so potrebne za izpolnjevanje svojih obveznosti v skladu s tem členom.

6. Pristojni organi pa nadzornim organom ne morejo podeliti naslednjih nalog:

   a) nadzor in revizijo drugih nadzornih organov;

   b) pristojnost za odobritev izjem, kot je omenjeno v členu 16, razen če je to predvideno v posebnih pogojih, ki jih določi Komisija v skladu s členom 16(3).

7. Države članice dodelijo šifro vsakemu organu, pristojnemu za izvajanje nadzora po tej uredbi.

8. Odobreni nadzorni organi do 31. januarja vsako leto pristojnim organom posredujejo seznam izvajalcev, pri katerih so opravili nadzor 31. decembra predhodnega leta, skupaj s poročilom o nadzornih dejavnostih, ki so jih izvajali v preteklem letu.

Člen 23
Upoštevanje nadzornega sistema

1. Vsak izvajalec, ki proizvaja, pripravlja, skladišči, uvaža iz tretjih držav ali vanje uvaža proizvode za nadaljnje trženje, kot je določeno v prvem pododstavku člena 1(2), ali ki sam trži take proizvode, mora:

   a) o tem obvestiti pristojni organ države članice, v kateri izvaja to dejavnost;

   b) svoje poslovanje podrediti nadzornemu sistemu.

2. Države članice lahko oprostijo obveznosti iz tega člena izvajalce, ki te proizvode prodajajo neposredno končnim potrošnikom ali uporabnikom, pod pogojem da proizvodov ne proizvajajo, pripravljajo, jih skladiščijo samo na prodajnem mestu, in jih ne uvažajo iz tretje države.

3. Države članice zagotovijo, da ima vsak izvajalec, ki spoštuje pravila te uredbe in ki plača razumno pristojbino kot prispevek za stroške nadzora, pravico do vključitve v nadzorni sistem.

4. Pristojni organ vodi posodobljen seznam z imeni in naslovi vseh izvajalcev, vključenih v nadzorni sistem.

Člen 24
Izdajanje potrdil

1 Pristojni organ in odobreni nadzorni organi lahko izdajajo potrdila izvajalcem, ki so vključeni v nadzorni sistem, vključno s pravico, da se njihovi znaki skladnosti uporabljajo z ekološkimi standardi.

2. Pristojni organ ne sme zavrniti izdaje potrdil ali uporabe znaka skladnosti za noben izdelek, ki ustreza zahtevam iz te uredbe.

3. Nadzorni organ ne sme zavrniti izdaje potrdila ali uporabe znaka skladnosti za noben izdelek, ki ga je potrdil drug odobreni nadzorni organ, pri čemer je slednji nadzorni organ ocenil in potrdil skladnost z ekološkimi standardi, enakovrednimi standardom prvega nadzornega organa.

Nadzorni organ, ki zavrne izdajo potrdila ali uporabo znaka skladnosti, mora priskrbeti dokaz, da ekološki standardi, pod katerimi je bil zadevni proizvod potrjen, niso enakovredni njegovim lastnim standardom.

Pristojbine za izdajo potrdila ali znaka skladnosti morajo biti razumne.

Člen 25
Ukrepi v primeru kršitev in nepravilnosti

1. Pristojni organ stori naslednje:

a) če je odkrita nepravilnost v zvezi s skladnostjo z zahtevami, ki jih predpisuje ta uredba, zagotovi, da se označbe in logotip, opisane v členih 17, 18 in 19, ne uporabljajo za celotno serijo ali proizvodno serijo, kjer se je pojavila nepravilnost;

b) če je odkrita očitna kršitev ali kršitev z dolgoročnim učinkom, prepove zadevnemu izvajalcu za obdobje, ki ga določi pristojni organ, trženje proizvodov z označbami, ki se sklicujejo na postopek ekološke pridelave.

2. Zadevni nadzorni organi, pristojni organi, države članice in kjer je primerno, Komisija, si nemudoma sporočijo informacije o primerih nepravilnosti ali kršitev, ki vplivajo na status ekološkega proizvoda.

Raven sporočanja je odvisna od resnosti in obsega odkrite nepravilnosti oziroma kršitve.

Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) določi specifikacije v zvezi z obliko takih sporočil.

Člen 26
Izmenjava informacij

Na zahtevo, ustrezno utemeljeno s potrebo, da bi zagotovili, da je bil izdelek proizveden v skladu s to uredbo, si pristojni in nadzorni organi z drugimi pristojnimi in nadzornimi organi izmenjujejo pomembne informacije o rezultatih svojega nadzora. Informacije si lahko izmenjujejo tudi na lastno pobudo.

NASLOV VI
TRGOVANJE S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 27
Uvoz iz tretjih držav

1. Izdelek, uvožen iz tretje države, se lahko da na trg Skupnosti z oznako ekološki, če je skladen z določbami v Naslovih II, III in IV te uredbe.

2. Izvajalec iz tretje države, ki želi pod pogoji iz odstavka 1 dati svoje proizvode na trg Skupnosti z oznako ekološki, predloži svoje dejavnosti kateremu koli pristojnemu ali nadzornemu organu iz Naslova V, pod pogojem da zadevni organ v tretji državi izvaja nadzor nad pridelavo, ali pa nadzornemu organu, ki je bil odobren skladno z odstavkom 5.

3. Uvožen proizvod iz tretje države se prav tako lahko da na trg Skupnosti z oznako ekološki pod naslednjimi pogoji:

   a) izdelek je bil proizveden skladno s standardi pridelave, enakovrednimi tistim, ki veljajo za ekološko pridelavo v Skupnosti, ali v skladu z mednarodno priznanimi standardi, ki jih predpisujejo smernice *Codex Alimentarius*;

   b) za pridelovalca veljajo določbe o nadzoru, ki so enakovredne določbam nadzornega sistema v Skupnosti ali so skladne s smernicami *Codex Alimentarius*;

   c) izvajalec v tretji državi, ki želi svoje proizvode dati na trg Skupnosti z oznako ekološki pod pogoji iz tega odstavka, predhodno svoje dejavnosti predloži v pregled nadzornemu sistemu, priznanemu skladno z odstavkom 4, ali nadzornemu organu, priznanemu skladno z odstavkom 5;

   d) proizvod ima potrdilo, ki so ga izdali pristojni ali nadzorni organi tretje države, priznani v skladu z odstavkom 4, ali ga je izdal nadzorni organ, priznan v skladu z odstavkom 5, ki potrjuje, da izdelek izpolnjuje pogoje, predpisane v tem odstavku.

4. Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) priznava tretje države, katerih standardi pridelave in sistem nadzora so enakovredni tistim, ki veljajo v Skupnosti, ali so skladni z mednarodno priznanimi standardi v smernicah *Codex Alimentarius*, in sestavi seznam teh držav.

   Pri pregledovanju zahtev za priznanje Komisija povabi tretjo državo, da predloži vse potrebne informacije. Komisija lahko zaupa strokovnjakom nalogo pregleda pravil pridelave na kraju samem in sistema nadzora zadevne tretje države.

5. Za proizvode uvožene iz tretje države, ki ni priznana v skladu z odstavkom 4, in če izvajalec ni predložil svoje dejavnosti pristojnemu ali nadzornemu organu, kot je navedeno v Naslovu V, Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) prizna nadzorne organe, pristojne za izvajanje nadzora in izdajanje potrdil v zadevni tretji državi za namen iz odstavka 3, ter sestavi seznam teh nadzornih organov.

   Komisija pregleda vse zahteve za priznanje, ki jih vložijo javni ali zasebni nadzorni organi v tretji državi.

Pri pregledovanju zahtev za priznanje Komisija povabi nadzorni organ, da predloži vse potrebne informacije. Komisija lahko zaupa strokovnjakom nalogo pregledovanja pravil pridelave na kraju samem in nadzorne dejavnosti, ki jih zadevni nadzorni organ izvaja v tretji državi.

NASLOV VII
KONČNA IN PREHODNA PRAVILA

Člen 28
Prosti pretok ekoloških proizvodov

Države članice ne smejo prepovedati ali omejiti trženja ekoloških proizvodov zaradi načina pridelave, označevanja ali predstavitve tega načina, če ti proizvodi izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.

Člen 29
Posredovanje informacij Komisiji

Države članice vsako leto Komisiji posredujejo naslednje informacije:

a) imena in naslove pristojnih organov;

b) seznam nadzornih organov in njihove šifre, in kjer je primerno, njihove znake skladnosti s standardi.

Člen 30
Statistični podatki

Države članice Komisiji posredujejo statistične podatke, potrebne za izvajanje in nadaljnje spremljanje te uredbe. Statistične informacije je treba opredeliti v okviru Statističnega programa Skupnosti.

Člen 31
Upravljalni odbor za ekološko pridelavo

1. Komisiji pomaga Upravljani odbor za ekološko pridelavo (v nadaljnjem besedilu „Odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES[19].

3. Obdobje iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

4. Odbor sprejme svoj poslovnik.

[19] UL L 340, 9.12.1976, str. 25.

Člen 32
Izvedbena pravila

Komisija v skladu s postopkom iz člena 31(2) in v skladu s cilji ter načeli, predpisanimi v Naslovu II, sprejme podrobna pravila za uporabo te uredbe. Ta zlasti vključujejo:

a) podrobna pravila v zvezi s pravili pridelave, predpisanimi v Naslovu III, še zlasti glede specifičnih zahtev in pogojev, ki jih morajo upoštevati kmetje in drugi pridelovalci ekoloških proizvodov;

b) podrobna pravila v zvezi s pravili označevanja iz Naslova IV;

c) podrobna pravila v zvezi z nadzornim sistemom, predpisanim v Naslovu V, zlasti glede specifičnih meril za podeljevanje nalog zasebnim nadzornim organom in merila za odobritev takih organov;

d) podrobna pravila v zvezi s pravili uvoza iz tretjih držav iz Naslova VI, zlasti glede meril in postopkov, ki jih je treba upoštevati v zvezi s priznavanjem tretjih držav in nadzornih organov iz člena 27, vključno z objavo seznamov priznanih tretjih držav in nadzornih organov, in glede potrdil iz točke d) člena 27(3).

Člen 33
Razveljavitev Uredbe (EGS) št. 2092/91

1. Uredba (EGS) št. 2092/91 se razveljavi s 1. januarjem 2009.

2. Sklicevanje na razveljavljeno Uredbo (EGS) št. 2092/91 se šteje kot sklicevanje na to uredbo.

Člen 34
Prehodni ukrepi

Ukrepi za olajšanje prehoda od pravil, vzpostavljenih z Uredbo (EGS) št. 2092/91, na to uredbo se lahko sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 31(2).

Člen 35
Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2009.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

Izrazi iz člena 17(1)

– ES: ecológico,

– CS: ekologické,

– DA: økologisk,

– DE: ökologisch, biologisch,

– ET: mahe, ökoloogiline,

– EL: βιολογικό,

– EN: organic,

– FR: biologique,

– GA: orgánach,

– IT: biologico,

– LV: bioloģiskā,

– LT: ekologiškas,

– HU: ökológiai,

– MT: organiku,

– NL: biologisch,

– PL: ekologiczne,

– PT: biológico,

– SK: ekologické,

– SL: ekološki,

– FI: luonnonmukainen,

– SV: ekologisk.

PRILOGA II

Označbe iz člena 18(1)(b)

– UE-ECOLÓGICO,

– EU-EKOLOGICKÉ,

– EU-ØKOLOGISK,

– EU-ÖKOLOGISCH,

– EL-MAHE,

– EL-ÖKOLOOGILINE,

– ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΌ,

– EU-ORGANIC,

– UE-BIOLOGIQUE,

– AE-ORGÁNACH,

– UE-BIOLOGICO,

– ES-BIOLOĢISKĀ,

– ES-EKOLOGIŠKAS,

– EU-ÖKOLÓGIAI,

– EU-ORGANIKU,

– EU-BIOLOGISCH,

– UE-EKOLOGICZNE

– EU-EKOLOGICKE,

– EU-EKOLOŠKI,

– EU-LUONNONMUKAINEN,

– EU-EKOLOGISK.

2005/0279 (CNS)

Predlog za

UREDBA SVETA

o spremembi Uredbe (EGS) št. 2092/91 o ekološki pridelavi kmetijskih proizvodov in označevanju tovrstno pridelanih kmetijskih proizvodov in živil

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[20],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zaradi potrebe po nadaljnjem izvajanju Evropskega akcijskega načrta za ekološko pridelovanje hrane in kmetovanje[21] na podlagi oprijemljivih ukrepov z namenom poenostavitve in splošne skladnosti se Uredba Sveta (EGS) št. 2092/91[22] razveljavi [1. januarja 2009] in nadomesti z Uredbo Sveta (ES) št. …/2006 z dne […] o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov[23].

(2) V skladu z novo shemo iz Uredbe (ES) št. …/2006 za uvoz ekoloških proizvodov iz tretjih držav je treba dovoliti uvoženim ekološkim proizvodom v Skupnost dajanje na trg Skupnosti z oznako ekološki, če so bili pridelani v skladu s pravili pridelave in je zanje veljal sistem nadzora, ki je skladen ali enakovreden z zakonodajo Skupnosti.

(3) Zato je treba tretje države, katerih standardi pridelave in sistem nadzora so enakovredni s tistimi, ki jih uporablja Skupnost, priznati in objaviti seznam. Nadzorne organe, ki so pristojni za izvajanje nadzora v državah, ki niso na seznamu priznanih tretjih držav, je prav tako treba priznati in uvrstiti na seznam. Izvajalcem tretjih držav, ki pridelujejo neposredno v skladu s pravili Skupnosti, bi morali dovoliti, da izberejo, ali bodo predložili svoje dejavnosti pristojnim in nadzornim organom, ki jih imenujejo države članice.

(4) Člen 11(6) Uredbe (EGS) št. 2092/91 predvideva možnost, da države članice pod določenimi pogoji do 31. decembra 2006 odobrijo uvozna dovoljenja za posamezne proizvode. Zato je ustrezno spremeniti navedeni člen, da se od navedenega datuma omogoči nadomestitev sedanje uvozne sheme z novo shemo.

---

20 UL C …, …, str. …
21 KOM(2004) 415 konč.
22 UL L 198, 22.7.1991, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z …
23 UL L …, ….2006, str. …

(5) Nova uvozna shema bi se tako morala začeti uporabljati s 1. januarjem 2007. Toda to bo pomenilo malo časa za njeno izvedbo, zlasti kar zadeva priznavanje nadzornih organov, ki bi bili sposobni izvajati nadzor v tistih državah, ki niso na seznamu priznanih tretjih držav. Da ne bi prekinili mednarodne trgovine, se šteje za potrebno, da se razširi možnost, da države članice še naprej odobrijo uvozna dovoljenja za posamezne proizvode, dokler ne bodo vzpostavljena potrebna merila za delovanje nove uvozne sheme.

(6) V skladu s tem je treba spremeniti Uredbo (EGS) št. 2092/91 –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EGS) št. 2092/91 se spremeni:

1) V členu 10(1) se točka b) nadomesti z naslednjim:

„b) je za take proizvode veljal sistem nadzora iz člena 9 ali enakovredni ukrepi v primeru proizvodov, uvoženih v skladu s členom 11(3) in (6),“

2) Člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

1. Uvožen proizvod iz tretje države se lahko da na trg Skupnosti z oznako ekološki, če je skladen s pravili pridelave, predpisanimi s to uredbo.

2. Izvajalec iz tretje države, ki želi pod pogoji iz odstavka 1 dati svoje proizvode na trg Skupnosti z oznako ekološki, predloži svoje dejavnosti kateremu koli pristojnemu ali nadzornemu organu iz člena 9, pod pogojem da zadevni organ v tretji državi pridelave izvaja nadzor, ali pa nadzornemu organu, ki je bil odobren skladno z odstavkom 5 tega člena.

3. Uvožen proizvod iz tretje države se prav tako lahko da na trg Skupnosti z oznako ekološki pod naslednjimi pogoji:

a) izdelek je bil proizveden skladno s standardi pridelave, enakovrednimi tistim, ki veljajo za ekološko pridelavo v Skupnosti, ali v skladu z mednarodno priznanimi standardi, ki jih predpisujejo smernice *Codex Alimentarius*;

b) za pridelovalca veljajo določbe o nadzoru, ki so enakovredne določbam nadzornega sistema v Skupnosti ali so skladne s smernicami *Codex Alimentarius*;

c) izvajalec v tretji državi, ki želi svoje proizvode dati na trg Skupnosti z oznako ekološki pod pogoji iz tega odstavka, predhodno svoje dejavnosti predloži v pregled nadzornemu sistemu, priznanemu skladno z odstavkom 4, ali nadzornemu organu, priznanemu skladno z odstavkom 5;

d) proizvod ima potrdilo, ki so ga izdali pristojni ali nadzorni organi tretje države, priznani v skladu z odstavkom 4, ali ga je izdal nadzorni organ,

priznan v skladu z odstavkom 5, ki potrjuje, da izdelek izpolnjuje pogoje, predpisane v tem odstavku.

4. Komisija v skladu s postopkom iz člena 14(2) priznava tretje države, katerih standardi pridelave in sistem nadzora so enakovredni tistim, ki veljajo v Skupnosti, ali so skladni z mednarodno priznanimi standardi, določenimi v smernicah *Codex Alimentarius*, in sestavi seznam teh držav.

   Pri pregledovanju zahtev za priznanje Komisija povabi tretjo državo, da predloži vse potrebne informacije. Komisija lahko zaupa strokovnjakom nalogo pregleda pravil pridelave na kraju samem in sistema nadzora zadevne tretje države.

5. Za proizvode, uvožene iz tretje države, ki ni priznana v odstavku 4, in če izvajalec ni predložil svoje dejavnosti nadzornemu organu ali organu pregleda, kot je navedeno v členu 9, Komisija v skladu s postopkom, omenjenim v členu 14(2) prizna nadzorne organe, pristojne za izvajanje nadzora in izdajanje potrdil v zadevni tretji državi za namene iz odstavkov 2 in 3 tega člena ter objavi seznam teh nadzornih organov.

   Komisija pregleda vse zahteve za priznanje, ki jih vložijo javni ali zasebni nadzorni organi v tretji državi.

   Pri pregledovanju zahtev za priznanje Komisija povabi nadzorni organ, da predloži vse potrebne informacije. Komisija lahko zaupa strokovnjakom nadzorne dejavnosti in nalogo pregledovanja pravil pridelave na kraju samem, ki jih zadevni nadzorni organ izvaja v tretji državi.

6. Za obdobje, ki se konča šest mesecev po objavi prvega seznama nadzornih organov, priznanih v skladu s členom 5, lahko pristojni organ države članice pooblasti uvoznike v zadevni državi članici, da dajo na trg proizvode, uvožene iz tretjih držav, ki niso vključene na seznam iz odstavka 4, pod pogojem, da uvoznik priskrbi zadostne dokaze, iz katerih je razvidno, da so izpolnjeni pogoji iz točk a) in b) odstavka 3. Če ti pogoji več niso izpolnjeni, se dovoljenje takoj odvzame.

   Uvoženi proizvod ima potrdilo, ki ga izda pristojni organ države članice, ki je izdala potrdilo, ali ga pa izda nadzorni organ, priznan v skladu z odstavkom 5, ki potrjuje, da proizvod ustreza pogojem iz tega odstavka.

   Vsaka država članica obvesti druge države članice in Komisijo o vsakem dovoljenju, podeljenem v skladu s tem odstavkom, vključno z informacijami o zadevnih standardih pridelave in sistemu nadzora.

   Na zahtevo države članice ali na pobudo Komisije tako dovoljenje, odobreno v skladu s tem odstavkom, pregleda odbor iz člena 14. Če preiskava pokaže, da pogoji iz točk a) in b) odstavka 3 tega člena niso izpolnjeni, Komisija zahteva od države članice, ki je dovoljenje odobrila, da ga umakne.

7. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 14(2) sprejme podrobnejša pravila za uporabo tega člena in zlasti:

a) glede meril in postopkov, ki jih je treba upoštevati pri priznavanju tretjih držav in nadzornih organov iz odstavkov 4 in 5 tega člena, vključno z objavo seznamov priznanih tretjih držav in nadzornih organov;

b) glede potrdil iz odstavkov 3(d) in 6 tega člena.“

3) Drugi pododstavek člena 16(3) se črta.

4) Točka C Priloge III se spremeni skladno s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporabljati se začne 1. januarja 2007.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

PRILOGA

Točka C Posebnih pogojev v Prilogi III k Uredbi (EGS) št. 2092/91 se spremeni:

1) V prvem odstavku se druga alinea nadomesti z naslednjim:

"– prvi prejemnik pomeni fizično ali pravno osebo, kateremu je pošiljka dostavljena in ki jo prejme za nadaljnjo pripravo in/ali trženje."

2) V točki 5 se prvi pododstavek nadomesti z:

„Nadzorni ali pristojni organ pregleda zalogo in računovodsko evidenco iz točke 2 razdelka C ter potrdilo iz člena 11(3)(d) ali člena 11(6)."